Досидéте сѝчкїи Хр҃тїáны чáда Бжїи, да чꙋемѝ и̂ да
и̂дѝме, защо̀ е̂ мнóгꙋ стрáшно, когà человѣцы оумирáтъ: и̂ мꙋжи и̂ жéни ѿ дéсѧть годѝни вы́шше; тáмо сéго трáжатъ: а̂ мнóгꙋ стрáшно на тыѧ, що̀ чѝнатъ грѣхóвы, и̂ живѣ́ѧтъ, кáко безꙋмнїи добы́тцы, нéматъ трáхъ ѿ Бг҃а; ѿхъ! тéжко и̂ гóрко на тыѧ Хр҃тїáны ѝ не слꙋшатъ що̀ ги оучи Хр҃тóсъ оу сѝтóе е̂вáггелїе. Хр҃тóсъ ны вѝка и̂ ны̀ зовѐ на нéко: тáмѡ да смѐ ги нéго, да живѣ́еме гóсъ а̂ггл҃и и̂ со вы́те Сѝтїи зáмо; но кáко мóже, да и̂дѐме тáмо? Такà мóжете, да вѣ́рваме чѝсто, що̀ ны̀ оучи Хр҃тóсъ оу нéгово сóе е̂вáггелїе; Ѻнѝ кáзꙋва ще да выде стрáшенъ сꙋдъ, ще да Ѻживѣ́ѧтъ всѝ-те, що са оумрѣ́ле ще да излéзатъ ѿ гробóве-те и̂ ще да ги сꙋди Хр҃тóсъ, всѝ-те мꙋжи и̂ жéны за всѝ-те грѣхóвы не сáмо за тыѧ грѣхóве що чѝниле со снагы́-те; но и̂ за тыѧ грѣхóве ѡ сѫ на дꙋшá-та, защо̀ и̂ма на дꙋшà по-голéми грѣхóве: тѣ̀ сѫ по-голéми грѣхóве, кóй глéда по жéны, помы́сли сѝтїй пѫть, да оучѝни грѣ̀хъ сóъ нѝхъ, ко-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА „ПАИСИЙ" ПЛОВДИВ